

การพบปะส่วนตัวกับพระเจ้า นำสู่การเปลี่ยนแปลงตนเองเสมอ

ในห้องเรียนวิชาเทววิทยาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อาจารย์ได้ทำทายนักศึกษาด้วยประโยคที่ว่า “พระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าที่คิดอย่างที่เราคิดหรอกนะ” คำกล่าวนี้ ทำให้นักศึกษาทั้งห้องแปลกใจและคาดไม่ถึงว่าอาจารย์ที่ศรัทธาในพระเจ้าเช่นเขาจะกล่าวคำพูดเช่นนี้ ในความเงียบ อาจารย์พูดต่อ “เราถูกสอนเสมอว่าพระเจ้าใจดี โดยเน้นว่าช่วยเหลือเราในยามยากลำบาก เมื่อพบปัญหาเราจะได้รับความช่วยเหลือ พระเจ้าจึงเป็นเพียงตัวเลือกในการให้ความช่วยเหลือเหมือนนักจิตบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ เหมือนโค้ชที่ให้คำแนะนำเมื่อเราต้องการลดน้ำหนัก ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเป็นเหมือนลูกค้ากับพ่อค้าที่ซื่อสัตย์ เราสวดภาวนาวอนขอพระเจ้าให้ (ในเวลาที่เหมาะสม) ไม่มีอะไรมากกว่านั้น?” พระเจ้าเป็นเหมือนเรื่องปกติธรรมดาในชีวิตของเรา อยากใช้บริการก็เรียกหาเมื่อพบสิ่งอื่นต้นตื้นเต้นกว่าก็ไปใช้บริการสิ่งอื่น ความคิดเรื่องพระเจ้าเช่นนี้จึงไม่สามารถให้คริสตชนเปลี่ยนแปลงและอุทิศตนเองเพื่อพระองค์ได้ เหมือนคนซื้อเสื้อเราจะเปลี่ยนขนาดเสื้อไปเรื่อยๆ ง่ายกว่าลดน้ำหนักเพื่อเสื้อที่เราชอบ เราไม่อยากจะเปลี่ยนแปลงตนเองเพราะมันยาก

ที่จริงแล้วพระเจ้าที่เราเชื่อไม่ใช่พระเจ้าที่อยู่เฉยๆ หรือรอการเรียกใช้บริการจากเรา ตรงกันข้ามเป็นพระเจ้าที่เรียกร้องเราและทำทายนการเปลี่ยนแปลงในชีวิตเราเสมอ เช่นการเรียกอับรามให้ออกเดินทาง ประสบการณ์ของโมเสสกับพุ่มไม้ที่ไม่มอดไฟ ลาบาอัมกับลาที่พูดได้ การประจักษ์แก่เซาโล ฯลฯ การเรียกของพระนำไปสู่อันตรายเป็นการทำทายนการเปลี่ยนแปลงเสมอ นักบุญยอห์นแห่งไม้กางเขนกล่าวว่า “อย่าหวังว่าจะพบพระเจ้าบนเตียงนอนนุ่มๆ” การพบปะกับพระคริสตเจ้าเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแม้ในชีวิตประจำวันตามปกติของเราก็คตาม

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. จากบทความนี้มีข้อความใดที่สะกิดใจท่าน?
2. นอกเหนือจากการวอนขอ พระเป็นเจ้ามีบทบาทอะไรในชีวิตของท่านบ้าง?

อ่านพระวาจาของพระเจ้า

ลก 5:4-11

⁴ เมื่อตรัสสอนเสร็จแล้ว พระองค์ตรัสแก่ซีโมนว่า “จงเล่นเรือออกไปที่ลึกและลงอวนจับปลาเถิด” ⁵ ซีโมนทูลตอบว่า “พระอาจารย์ พวกเราทำงานหนักมาทั้งคืนแล้ว จับปลาไม่ได้เลย แต่เมื่อพระองค์มีพระดำรัส ข้าพเจ้าก็จะลงอวน” ⁶ เมื่อทำดังนี้แล้ว พวกเขาจับปลาได้จำนวนมากจนอวนเกือบขาด ⁷ เขาจึงส่งสัญญาณเรียกเพื่อนในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย พวกนั้นก็มาและนำปลาใส่เรือเต็มทั้งสองลำ จนเรือเกือบจม

⁸ เมื่อซีโมนเปโตร เห็นดังนี้ จึงกราบลงที่พระขานูของพระเยซูเจ้า ทูลว่า “โปรดไปจากข้าพเจ้าเสียเถิด พระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป” ⁹ เพราะเขาและคนอื่นๆ ที่อยู่กัับเขาต่างประหลาดใจมากที่จับปลาได้มากเช่นนั้น ¹⁰ ยากอบและยอห์น บุตรของเศเบดี ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานกับซีโมน ก็ประหลาดใจเช่นเดียวกัน พระเยซูเจ้าจึงตรัสแก่ซีโมนว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปท่านจะเป็นชาวประมงหามนุษย์” ¹¹ เมื่อพวกเขา นำเรือกลับถึงฝั่งแล้ว ก็ละทิ้งทุกสิ่งและติดตามพระองค์ไป

(ให้ท่านเรียบสำครุ่หลังการอ่านพระวาจา)

ไตร่ตรองพระวาจา

1. คำหรือประโยคใดที่ประทับใจท่าน?
2. พระเป็นเจ้าตรัสอะไรกับท่านผ่านพระวาจาตอนนี้?

การนำไปปฏิบัติ

เราจะพบปะกับพระเยซูเจ้าในชีวิตประจำวันของเราได้อย่างไร